

Кахляна (тоскна) буколіка

Іван Малкович

Лубочки стишені, пастуші
вже не диктуєш ти,
лиш порожніють з тютюнцем папуші,
і сохнуть чарочкам роти.

Тож дай мені ще трішки сили,
бо, мабуть, там зима —
Дерева тіней натрусили,
а яблук і нема.

Лиш кахлі скалочку ще видко,
де жовняр на коні:
при боці жовте пістолетко
і горличка в вікні.

Потомлені янголи мовчки,
ховаються за край...
Ще чутно пісню, але й з неї
повитікав Дунай.